

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/36/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010597
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6723010597.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka, A. a B. C. D., C., v trestnej veci obžalovaného E. F., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. mája 2024 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/111/2023 zo dňa 16. februára 2024, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného E. F. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/111/2023 zo dňa 16. 02. 2024 bol obžalovaný E. F. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 29. 04. 2022 v čase okolo 23:30 h v Detve na mieste verejnosti prístupnom, najskôr vo vnútorných priestoroch pohostinstva F. G. H. I. J., K. fyzicky napadol poškodeného C. L., nar. XX. XX. XXXX tak, že po predchádzajúcej slovnej výmene názorov sa voči nemu rozbehol a telom do neho narazil, následkom čoho C. L. spadol z barovej stoličky na zem a to na pravé rameno, kde vo fyzickom útoku pokračoval a päťami ho bil do oblasti hlavy, pričom, v ďalšom útoku mu zabránil M. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., G. XXX/XX, následne po fyzickom útoku sa presunuli pred pohostinstvo F., kde opätovne napadol C. L. tým spôsobom, že ho zvalil na lavičku na ktorej sedel a bil ho päťami do tváre, čím svojím konaním spôsobil C. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. O. P. XX, K., podľa znaleckého posudku č. 15/2023 Znaleckej lekárskej organizácie s. r. o., Q. XXX, XXX XX R. pomliaždenie pravého ramenného kĺbu ťažkého stupňa s natrhnutím šľachy svalov rotátorovej manžety a s rozvojom poúrazového zápalu väzov a šliach ramenného pletenca, teda poúrazovej periartritídy, pomliaždenie hlavy v pravej čelovej oblasti s dobou liečenia 3 mesiace, pričom obdobného skutku sa obvinený dopustil aj napriek tomu, že bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov Rozkazom o uložení sankcie za priestupok č.p. OU-BB-OVVS2-2022/005992-003 Okresného úradu Banská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 03. 02. 2022, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 02. 2022.

Za to bol odsúdený podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému C. L. škodu vo výške 2.300,90 Eur a poškodenej obchodnej spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., škodu vo výške 1.815,51 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného C. L. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že trestné právo u nás vychádza z princípu, že trestná represia musí byť úmerná a rozumná, a teda má spôsobovať ujmu len v takom rozsahu, aký je nevyhnutný pre splnenie účelu trestu. Tento rozsah bol podľa jeho názoru prvostupňovým súdom prekročený. Bol mu uložený prísny a podľa jeho názoru neprimeraný trest odňatia slobody. Nepochybne každej skutkovej podstate obsiahnutej v Trestnom zákone je potrebné prikladať rovnakú hodnotu z hľadiska nutnosti rešpektovania zákazu správania, ktoré tieto skutkové podstaty negatívne postihujú. Zákonom zakázané správanie je však potrebné diferencovať napr. z hľadiska nebezpečenstva takéhoto správania pre spoločnosť, ako aj z hľadiska intenzity zásahu zakázaného správania do hodnôt chránených Trestným zákonom. Hoci právna kvalifikáciu skutku zodpovedá úmyselnému ublíženiu na zdraví, nejednalo sa o typický prípad fyzického útoku, škodlivý následok nastal sočením zo stoličky, následkom čoho poškodený veľmi nešťastne spadol a poškodil si ramenný kĺb. Podľa neho okolnosti tohto prípadu odôvodňujú uložiť mu miernejší trest, ako mu bol uložený napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu. V každej trestnej veci bez rozdielu musí pri rozhodovaní o treste existovať možnosť prihliadať na okolnosti prípadu, ako i na pomery páchateľa. Trest má byť výsledkom zrelej právnej úvahy, nie výsledkom matematickej rovnice, po aplikovaní úkonov sčítania, odčítania, násobenia, či delenia. Platí, že ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste, prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie – bezprávie voči neprimerane potrestanému páchateľovi trestného činu. Vzhľadom na okolnosti skutku a jeho pomery navrhol, aby súd pri určovaní druhu a výmery trestu aplikoval § 39 Trestného zákona, teda zákonné pravidlá o mimoriadnom znížení trestu. Požiadal preto, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov prvostupňového rozsudku ako aj správnosť konania a postupu prvostupňového súdu a aby napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku v časti výroku o treste odňatia slobody zrušil a aby o veci následne rozhodol sám a uložil mu primeraný (nižší) trest odňatia slobody.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje uložený trest za zákonný a spravodlivý, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd pôvodný rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému miernejší trest, a to aj za použitia § 39 Trestného zákona.

Poškodený v rámci verejného zasadnutia uviedol, že z uplatneného nároku na náhradu škody mu zatiaľ nebolo nič uhradené.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí ospravedlnil poškodenému za zdravotné problémy, ktoré mu spôsobil. V jeho záujme vždy bolo, aby sa vec rýchlo skončila, preto sa aj priznal a ani dnes netrval na zachovaní lehoty na prípravu. Na záver uviedol, že vedie normálny život, v podstate sám vychováva 10 ročnú dcéru a riadne pracuje. Požiadal preto, aby krajský súd rozhodol tak, ako to uviedol jeho obhajca.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku

v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Krajský súd zároveň konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto krajský súd v zmysle zákona, ako aj samotného odvolania, preskúmaval len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnúť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému ukladal úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje.

K námietkam obžalovaného uvedeným v podanom odvolaní vo vzťahu k výške uloženého trestu krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnúť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatel'a ku spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. Súd musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Krajský súd potom musí konštatovať, že obžalovanému bol uložený výchovný trest, a to na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom trest mu bol ukladaný za dva trestné činy, a hoci všetky predchádzajúce odsúdenia má obžalovaný už zahladené, opakovane sa dopustil spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, preto nebolo možné postupovať v zmysle § 39 Trestného zákona a mimoriadne znížiť trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

S poukazom na uvedené preto krajský súd takto uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu o výmere 24 mesiacov považuje za postačujúci a primeraný, a ktorý spĺňa atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného, a zároveň postihuje len obžalovaného, a zabráni mu v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovaného E. F. ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.